

ZESDE DAG : EEN MAN DIE HARTEN VEROVERDE

De geschiedenis aan het woord

Eerste zondag van juli 1846. Na een moordende dag in het patronaat bij een verzengende hitte valt don Bosco flauw. Hoesten, hevige ontsteking, voortdurend bloed opgeven. Ongetwijfeld had hij een longontsteking, een zeer ernstige ziekte in die tijd.

Na een paar dagen luidde het oordeel: hopeloos! De laatste sacramenten werden hem toegediend.

Op de steigers van de kleine metselaars en in de werkplaatsen van de jonge mechaniciens ging het nieuws rond: 'Don Bosco gaat dood' - 's Avonds kwamen groepen angstige jongens naar het kamertje. Ze hadden hun vuile kleren nog aan en hun gezicht zat vol kalk. Ze hadden niet eens gegeten om naar Valdocco te hollen. Zij huilden en baden: 'Heer, laat hem niet sterven'.

Er waren jongens die op het werk in de gloeiende zon, geen slok water dronken om zijn genezing van de hemel af te dwingen. In de kerk van O.-L.-Vrouw van Troost losten de kleine metselaars elkaar dag en nacht af. Soms vielen hun ogen dicht van de slaap. Ze hadden twaalf uur werk achter de rug, maar ze hielden vol omdat don Bosco niet mocht sterven...

Op een zondag omstreeks einde juli wandelde don Bosco leunend op een stok naar het patronaat. De jongens vlogen hem tegemoet. De grootsten dwongen hem op een leunstoel te gaan zitten en droegen hem in triomf naar de binnenplaats. Ze zongen en huilden, die kleine vrienden van don Bosco, en hij huilde met hen mee. Ze gingen naar de kapel en dankten samen de Heer. In een doodse stilte kon don Bosco enkele woorden zeggen: Aan jullie heb ik mijn leven te danken. Maar jullie kunnen er zeker van zijn, vanaf dit ogenblik zal mijn leven helemaal voor jullie zijn.

Naar Teresio Bosco, blz. 174-175.

Een man die harten veroverde

Een man die harten veroverde,
zo was hij!
Zoveel betekende hij voor hen.
Nog geen vijf jaar was hij bezig
en hij had hun harten veroverd,
nog geen vijf jaar
en hij was alles voor zijn volkje,
meer dan hun zorg om werk,
meer dan hun vermoeidheid,
meer dan hun leven.

Zij vergaten hun angst en hun armoe
en met een spontaan gebaar vochten zij voor hem
met heel hun hebben en houden.
'Heer, laat hem niet sterven'.

Wat leefde er in hem?
Waar lag de charme van zijn persoon
dat zijn bestaan en leven
veiligheid en toekomst betekenden voor honderden jongeren?
Wat had hij gedaan dat
deze ongeletterde, onbeleeftde,
uitgebuite bende ging bidden,
smeken en huilen voor zijn leven?

Omdat zij zijn vreugde en zorg waren,
het doel van zijn bestaan.
Omdat hij zeggen kon:
'Mijn leven zal helemaal voor jullie zijn'.
Daar lag het geheim
van zijn onweerstaanbare aantrekkingskracht.

Wie vandaag zijn doen en laten afstemt op deze bewogenheid
en met hart en ziel wil houden van jonge mensen,
zal eenzelfde kracht uitstralen.
Wie vandaag aan jonge mensen warmte geeft,
houvast in hun zoeken,
wie haven wordt voor wie stuurloos zwalpt,
wie thuis wordt voor wie eenzaam is,
zal ook golven van enthousiasme wekken.

Gebed om af te sluiten

Heer God,
geef ons iets van de liefde van don Bosco
zodat ook wij velen opnemen in ons hart
met warmte en genegenheid.
Laat ons zo omgaan
met mensen van onze kleine kring
en met mensen die door het grote leven
aan onze zorgen worden toevertrouwd.

